Religiös diskussion eller icke?

Svenska Canada-Tidningen har vänt sig till ett 40-tal mera kända svenskar från kust till kust med en vördsam uppmaning att besvara följande fråga:

"Anser Ni, att Svenska Canada-Tidningen åter bör öppna sina spalter i 'Ordet Fritt' för diskussion i religiösa ämnen, om sådana regler uppställas, att diskussionens saklighet garanteras?"

Vi tro, att detta blir det lämpligaste sättet att få denna kvistiga fråga avgjord, ty vi äro övertygade om att alla de svenskar, som tillfrågats, äro personer med sunt förstånd och ett verkligt inträsse för svenskheten här i landet. Svaren publiceras i den ordning de inkomma. Idag äro vi i tillfälle att återgiva följande svar, som kommit oss tillhanda.

Herr redaktör!

Jag ber att få på det kraftigaste uttala mitt gillande av Edert beslut att bannlysa religionsdiskussion ur Eder tidnings spalter.

För att äga bildande och konstruktivt värde måste meningsutbyte röra sig om reella ting och vara saklig och sansad — förutsättningar som genast, av påtagliga skäl, utesluter religion som diskussionsämne. Alla religiösa opinionsyttringar taga ofrivilligt, men ovillkorligen, form av propaganda för personliga åsikter i en fråga, vars absoluta lösning är otänkbar. Alltså, emedan mänsklig auktoritet eller forum aldrig kommer att vara i stånd att giva ett slutgiltigt utslag i de frågor, som skapa religionssplittring, måste religion vara och förbli en privatsak. Den som söker pracka sina åsikter å sin medmänniska är en intolerant fanatiker vare sig han sorterar under ateismens eller evangelismens tecken.

En insändare pläderar för religionsdiskussionens återupptagande under förevändning att den uppmuntrar sanningssökandet. Sanning är ett bevisligt faktum. Däremot äro inga religiösa doktriner obestridligt bevisliga och äro således endast hypoteser vilka äro som lösan sand att bygga saklig diskussion på.

Så många andra ämnen finnas att tillgå som föremål för landsmännens överläggning och begrundande, vilka äro av omedelbar och praktisk betydelse. Varför icke sysselsätta oss med dessa? Om t. ex. tredjedelen av den energi som f. n. ödslas å religiösa härklyverier begagnades i ett uppriktigt försök att lösa högskolefrågan och därmed förknippade kulturella spörsmål skulle det lända oss till oändligt större heder och nytta. Låtom oss rikta blicken mot materiella och sociala förhållanden och låt våra överläggningar i vårt gemensamma forum, S. C. T., gälla dessas förbättring! "Mens sana in corpore sano" — vår plikt är att vårda om samhällskroppens hälsa; först då vi skapat ett sunt och rationellt samhälle kunna de spirituella problemen anses lösta. Att medels olika religiösa (eller anti-religiösa) dogmer söka vårda andelivet i en sargad, undertryckt och undernärd kroppshydda är rena hyckleriet. Låtom oss låsa inom oss våra religiösa åsikter och i stället giva av vårt bästa för samtidens aktuella frågors lösning.

Skulle någon skribent vara rådlös vid val av lämpligt ämne för sina meningsyttringar, vill jag hänvisa till de av sommartinget i Percival antagna resolutionerna. Där finnes material för en tid att sätta hjärnor och pennor i rörelse.

Låtom oss gå framåt i samlingens, ej splittringens tecken! Alltså, bort med religionspolemik ur vår tidning!

Peterboro i Augusti, 1917.

E. L. Holmgren.
Civilingenjör.

* * *

Bergland, Ont., 1 aug., 1917.

Hr. Redaktör!

Som svar å eder ärade skrivelse med förfrågan om min ställning till frågan, huruvida S. C. T. åter bör öppna sina spalter för diskussionen i religiösa ämnen, förutsatt att sådana regler uppsättas, som garantera diskussionens saklighet, vill jag som min bestämda åsikt säga, att jag absolut är emot återinförandet av en diskussion, som för ingendera parterna kan vara av uppbyggelse och som aldrig någonsin kan leda till resultat; annat än möjligtvis en ännu större splittring bland de bägge parterna.

Principiellt är det fullkomligt riktigt att inga ämnen böra bannlysas ur en självständig, kulturvänlig och frihetsälskande tidnings spalter. Båda sidornas anhängare i olika ämnen böra ha samma rätt att advokatera sina åsikter — förutsatt nämligen att en saklig diskussion kan föras, befriad från allt personligt käbbel, från förringande och förlöjligande ironism, ja, förklenande yttranden över resp. motståndares intelligens och ärlighet — något som gärna vill förekomma i en diskussion och ej minst har förekommit i den förut i S. C. T. förda, s. k. religiösa diskussionen. Det var ju också detta, som föranledde red. Brown att bannlysa diskussionen, en åtgärd som jag tillfullo gillade och icke önskar upphävd.

Visserligen är det nu ifrågasatt, att sådana regler skola uppsättas, som garantera en saklig diskussion och det låter ju bra i teorien, men jag betvivlar dess utförbarhet. En sådan åtgärd ville nödvändiggöra censurutövning från red:s sida — ett föga tacksamt värv för vederbörande. De olika skribenterna skola känna sig orättvist behandlade och säkerligen skall en föga vinstgivande förbittring bli resultatet. F. ö. — huru skall en saklig diskussion kunna föras om religionen? Det finns ju dussintals, för att ej säga hundratals olika religiösa sekter och denominationer, vilka alla stödja sig på bibeln och var och en tyda bibeln efter sin övertygelse, — alla naturligtvis förklarande sig sitta inne med den rätta tydningen; — huru skola dessa genom saklig diskussion kunna komma till ett avgörande beslut i tvistefrågorna? Existensen av de mångfaldiga troslärorna är ju ett gott bevis på, att enighet i religionsfrågor ej kan uppnås och utgör också en anledning och orsak till framkallandet av tvivlare, fritänkare o. d., vilka också — helt naturligt — anse sig berättigade att ha ett ord med i laget.

Dessutom kan jag ej inse att en diskussion i detta ämne kan vara av någon större betydelse för allmänheten i kulturellt eller intellektuellt avseende. Religionens och kristendomens anhängare och utövare ha ju i grund och botten så obetydligt litet gemensamt med sanna, verkliga kultur, och bildningssträvanden. Talet om ljusskygga präster, "mörkmän" och "skumraskligans drängar" (uttryck vilka i förbigående sagt ej ursprungligen avsågo prästerna och deras efterföljare, ehuru de ofta med skäl kunna användas med fördel visa-vis dessas ljusskygga verksamhet!) torde icke vara alldeles utan befogenhet, ty ett faktum är att sällan komma kulturens ljusstrålar från deras härdar.... Göras ibland små försök att sprida upplysning och bildning bland folket, så komma dessa försök från håll, som av religionens bekännare räknas som ogudaktiga, sedefördärvade och rent av fördömliga. De inom Canada existerande goodtemplarlogerna, som utföra ett förhållandevis gott och fruktbärande upplysnings- och bildningsarbete, som äro verkliga kulturhärdar, var och en på sitt verksamhetsfält, — röna de någonsin uppmuntran och erkännande från de religiösa lägren? Knappast. Erfarenheten torde i de flesta fall visa motsatsen. — På vilka andra områden visa de sig såsom kulturbärare? Genom utveckling och kultivering av folkens uppfattning av moral- och sedelläror? Möjligtvis. Mig synes det emellertid som om man fåfängt får söka med både ljus och lykta, som man säger, för att finna vari skillnaden består — vad ädelt och moraliskt leverne beträffar — mellan de s. k. kristnas liv och deras, som av dessa fariseiskt fördömas till evig fördömelse och helvetets eld....

Ur kulturellt och intellektuellt hänseende har sålunda diskussionen om religiösa ämnen — enligt min åsikt — icke någon speciell betydelse för den läsande allmänheten. Den kultur- och bildningssökande svenska läsekretsen, skall säkerligen ej lida men av att den nämnda diskussionen avlyses....Låt religionen förbli en privatsak, något som var och en bör själv avgöra! Må varje sekt eller denomination bedriva sin bevisföring och propaganda i de skilda religiösa tidningarna eller också genom det offentliga ordet! De pseksteriska, allmänbildande tidningarna böra ej påbördas deras advokatering.

N. J. L. Bergen påstod för någon tid sedan att "Ordet Fritt" komme att avtyna och tidningen lida, om beslutet om förbud mot religionsdiskussionen genomföres på allvar. Jag tillåter mig hysa en motsatt tro. Jag tror att S. C. T:s läsekrets skulle känna sig belåtna med att bli befriade från denna diskussion. Skulle det mot förmodan vara sannt att innehållet i "Ordet fritt" skulle avtaga till såväl kvalitet som kvantitet, då är det sannerligen dåligt beställt med inträsset för svensk bildning och kultur, för demokrati och frigörelse bland vårt svenska folk! Då är, i socialt och intellektuellt avseende, det sv. folket i Canada ett sjunkande folk.... Eller kanske rättare: ett sovande folk!.... Tidtals frestas jag storligen tro, att det svenska folket är ett folk, "som tycka om att sova...."; hur skall man annars förklara det faktum att verkligt bildande, för vår kultur viktiga frågor totalt ignoreras? Själva tanken att "Ordet fritt" skulle avtyna, berövad religionen som skribenternas käpphäst, ger vid handen den tron, att ämnen för diskussion saknas. Är något sådant möjligt i dessa — "vargatider"? Huru skändas icke ens bästa, varmaste känslor, — ens ädla grundsatser och ideal av de läror, som fabriceras högre upp bland de, som styra landets öden? Huru kränkes ej rättvisa, frihet och folkliga, demokratiska krav och huru nedtystas ej de röster, som höjas för att visa i vilken belägenhet vårt lands öden befinner sig?! Vad få vi veta om dessa missförhållanden och huru mycket inträssera vi oss för, att taga reda på huru det är? Vi käbbla och diskutera om det rätta eller orätta, det omöjliga och möjliga i de religionsläror som befatta sig med ett "liv efter detta", — vi desavuera varandra såsom drukdrivna bedragare och skälmar, medan vi dagligen påläggas bojor efter bojor, vari vi allt hårdare fjättras; medan den ena folkrätten efter den andra fråntages oss tills vi bliva döda verktyg i händerna på samvetslösa politiska ledare, vilka i "patriotismens" tecken icke sky några medel för att tillfredsställa sin makt och ärelystnad, — och detta ägna vi knappast en tanke!.... Var är felet? Vi måste sova, — vi måste ha slumrat till; — antingen det nu är den dådlösa liknöjdhetens sömn eller en förtvivlans, resignationens vanmäktiga slummer....

För att illustrera mitt påstående, att de röster nedtystas, vilka höjas för att visa de samhälleliga orättvisorna och förhållandena, vill jag erinra om den förföljelse parlamentsledamoten Dixon alltid varit utsatt för samt de munklavar, som påläggas tryck- och yttrandefriheten. Ett upprörande ingrepp på tryckfriheten låter för närvarande tala om sig, ehuru de svenska tidningarna hittills ej ägnat ett ord därom. En engelsk journalist, Arthur Mee, har i England utgivit en bok, kallad "Defeat or Victory?", i vilken han på det mest oförskräckta sätt skildrat soldatlivet i England och vid fronten, och därvid avslöjat hur rusdryckerna spelat en oerhörd, avskyvärd roll, som demoraliserare bland de brittiska soldaterna. Boken var avsedd att "väcka" det brittiska folket till förnuft och genomföra rusdrycksförbud. Den väckte oerhörd uppmärksamhet på grund av sina oförskräckta, upprörande avslöjanden och ansatser gjordes att hämma spridningen, men förgäves. Sanningen kunde ej förnekas och boken spreds kring hela England och den engelsktalande världen. Den sökte sig även hit, men vad skedde? Den blev omedelbart censurerad och det är belagt med böter till ett belopp av $5,000 eller fängelsestraff för en tid av högst fem år — eller bådadera — att inneha ett exemplar av boken. — Senare utgav samme författare ännu en bok, benämnd "The Fiddlers", vilken röntte samma öde — censurerad med samma straffpåläggelse. Vad sägs om sådant i ett fritt, demokratiskt land? Boken innehöll intet, som kan anses vara till skada för landet — ingen ursäkt fanns för beslaget, annat än att bokens spridning kunde hindra den frivilliga värvningen.... M. a. o., landets myndigheter förneka, dölja för sitt folk de verkliga förhållandena för att med uppsåtligt bedrägeri narra sitt eget folk. — Ger ej sådant anledning till reflektioner?

Ännu ett exempel på uttryck av rutten politik. Som bekant har Canadas regering uppmanat till sparsamhet och tillvaratagande av landets tillgångar av födoämnen och sädesslag — har uppmanat till fördubblad sädesproduktion för att förse sina egna behov, såväl som de allierades — under förklaring att världen står inför hungersnöd. Detta är ju ett steg, som är fullkomligt nödvändigt i dessa abnorma tider, och intet ont är att säga därom, men vad skall man säga om det faktum att rusdryckshanteringen med regeringens goda minne och tillåtelse, förbrukar millionals bushels av födoämnen, enligt en uppgift given av Sir Geo. Foster 553,266,610 pounds? Är det icke det mest tänkbara slöseri, medan folket nödgas dra in på hushållningen? Rusdryckstillverkningen är under alla förhållanden en brottslig misshushållning av födoämnen — att förtiga alla andra följder denna hantering medför —, men i krigstider är det en handling, som kan betecknas som — förräderi! Itrots av det canadensiska folkets önskan att bli befriat från rusdryckshanteringens hårda grepp, itrots av resolutioner, protester, ja, motioner i parlamentet, nekar landets myndigheter att lyssna, att handla, därmed bevisande sina fiender en björntjänst, som de icke nog kunna glädjas över.... Och allt detta kan existera utan att vi knappast ägna en allvarlig tanke därät!

Sakna vi ämnen? Nej, det göra vi icke. Det gäller bara att rycka upp sig ur dådlös slummer och blicka omkring sig med öppna ögon för att se, hur maktens spöke grinar en i ansiktet.... Med dessa ord hade jag velat framhålla, att det finnes så mycket att reflektera över, att brist på ämnen för tankeutbyte sannerligen ej fattas. — Må vi emellertid glömma det evinnerliga käbblet och de personliga anfallen. Må vi i toleranta och sansade framställningssätt diskutera dagens viktiga tidsfrågor, för att sålmedelst väcka till livs frihetskänslor och mana till kamp för sanning, upplysning och kultur, — för mänsklighetens väl i den mån var och en äger kraft och förmåga.

Till sist vill jag säga, att S. C. T., som under senaste tiden erhållit de mest ampla lovord för sin självständiga, orädda hållning, verkligen börjar göra sig värd den uppmuntran, den erhåller. Vi behöva verkliga folktidningar, som äro angelägna om att befrämja sin läsekrets i kulturellt och intellektuellt hänseende och S. C. T. har alla förutsättningar att bli en kulturens standarbärare bland Canadas svenskar, vilka — låt oss hoppas det! — äro inträsserade för sann bildning och kultur, — såvida dess red. sitter inne med viljan, — något man ej bör betvivla! — Jag betvivlar ej ett ögonblick att bland Canadas svenskar finnas personer, vars intelligens och förmåga att hantera pennan, skulle komma S. C. T. väl till pass om de tillvaratogos och uppmuntrades, — något som i sig själv skulle bli en vacker gärd till svenskhetens utveckling och bevarande. Svensk litteratur och svenskt författareskap i Canada borde uppmuntras och understödjas till ömsesidigt värde för såväl de som inträssera sig för desamma som för dess utövare. Här har S. C. T. en uppgift den ej bör förbise.

Populära, lättlästa artiklar och uppsatser i dagens mera brännande frågor — vare sig de gälla politiska, sociala eller ekonomiska spörsmål — skrivna av kompetenta personer, bör beredas rum. Skönlitterära bidrag i den mån utrymmet tillåter — ej att förglömma.

Men framför allt: — håll ett vaksamt öga på de politiska rörelserna och giv allmänheten del av det politiska maskineriets "trickery" — hazardspel, vars offer vi i mera eller mindre grad äro....! Desavueringar av landets styrande män och avslöjanden av deras förrädiska, bedrägliga politiska schackdrag, äro av större värde, än bittra och hätska avslöjanden av vissa småsinnade, trångbröstade religionsundervisare, vars verksamhet ej är värd all den uppmärksamhet, som under senaste tiden ägnats dem....

G. H. Silver.

Wadena, Sask., d. 30 aug. 1917.

Ärade red. av S. C. T.!

Jag har bekommit edert cirkulär angående diskussion i religiösa ämnen i "Ordet Fritt" Jag anser, att en menig man har samma rätt som en prästman, om han förstår något, och efter vad jag har sett under det sista året, så ha vi många sådana svenska skribenter i Canada-Tidningen. Och det är trevligt att se. För min del vill jag mycket gärna, att det börjas igen. Det länder till upplysning.

Vänligen,
Chas. Peterson.

* * *

Herr redaktör!

Med inträsse har jag följt den diskussion, som utspunnit sig med anledning av innehållet i "Ordet Fritt", och ofta har jag undrat, om det kunde vara av något värde, att jag sade min tanke härom. På grund av vissa omständigheter har jag dock funnit det rådligast att lyda det gamla ordspråket: "Bättre tiga, än illa tala". Men nu har Ni ombett mig att säga min tanke, och därför.... Här har Ni det.

"Vad är egentligen anledningen till att så många begära religiös diskussion? Svaret på denna fråga torde säkerligen innesluta i sig själv hjälpredor, som äro värda att beakta, då det gäller att avgöra frågan: Religiös diskussion eller icke? Enligt min åsikt är den diskussion, som förts i "Ordet Fritt" ej att anse som fantasifoster, födda av stundens ingivelse, utan dess mer att betrakta som ett uttryck av ett behov, tillkommet genom ett förvrängt rättsbegrepp. Det är de senaste årens händelser, som så skoningslöst upprivit alla gamla rämärken och borttagit tron och tilliten till såväl religionens förkunnare som landets väktare. Det är åsynen av huru det som för oss ansågs dyrt och redligt trampas under fötterna. Det är med tanke på den inskränkta och låga uppfattningen vi fått om Gud och hans väsende. Religionen har härvidlag blivit ett pålänge som tages av och hänges på vid vissa tillfällen. Kyrkorna hava blivit rekryterings- och utbildningsanstalter för krig och våldsdåd. Prästerna, med några få undantag, hava sålt sig i våldets och tyranniets tjänst: Detta och mycket mera har öppnat ögonen på många individer; andra däremot ha blivit mer och mer förblindade. En del ha ej nöjt sig med att blott stå på avstånd och iakttaga striden, andra ha sökt att motarbeta det onda. En del i det dagliga livet, andra i "Ordet Fritt".

Dömande av den taktik, som använts i "Ordet Fritt", har det ofta sett ut som om vissa individer gjort till mål att framhålla andra inträssen. Detta har dock varit ett försvinnande fåtal, som i vanliga fall ej bättre förstått att framlägga sin sak. Vad själva diskussionen angår, har dess värre under dess gång otillbörliga uttryck använts som hjälpmedel för att bevisa gjorda påståenden. Detta är ju att hänvisa till obetänksamhet, eller brist på bättre vetande. Själva motivet för diskussionen är det som bör vara vår mättstock. Är mitt gjorda anförande riktigt? Är det ett behov av att diskutera allehanda spörsmål, varför skola vi då stympa oss själva och uppdraga gränslinjer, som vi ändå förr eller senare finna oss nödsakade till att borttaga? Förståndigare anser jag det är, att tillåta all slags diskussion, men att redigeringen av "Ordet Fritt" sker med samma urskilnad som tidningens övriga del, d. v. s. att redaktionen ställer sig ansvarig för vad den inför. Uppsatser eller skrivelser, som den anser ej ha något litterärt värde eller anses kunna framkalla tvister och onyttiga slitningar böra ej inkomma. Redaktören kunde ju å samma sida med några få ord meddela samtliga skribenter deras alsters öde, och om han så ansåg lämpligt, sporra deras förmågor med lötte om bättre lycka nästa gång, om en förbättring åstadkommes. "Ordet Fritts" motto borde vara, för att försvara sin plats: Kunskap, Upplysning och Bildning Insätt dessa ord på en rättmätig plats å sidan "Ordet Fritt". Kanske dessa ord så småningom skulle växa in i läsekretsen och bliva en vägledande regel för dem som önska att få se sitt ärevördiga namn i tidningens spalter.

Port Arthur, d. 1 sept., 1917.

Oscar Johnson.
Redaktör för "Framåt".

NORGE.

Spannmålsransonering i Norge? På grund av den stoppade exporten från Amerika påpeka en del tidningar att utan tillförsel kommer hungersnöd att inträda före nyår. Provianteringsdirektören upplyser i dag att landets spannmålsbehållning nu är 210,000 ton och detta räcker till december. Få vi den nya skörden bärgad och är denna god, kunna vi beräkna 400,000 ton, som räcker till april eller maj, men då står hungersnöden för dörren om icke tillförseln från Amerika öppnas. 200,000 ton spannmål äro i Amerika kontrakterade. Provianteringsdirektören anbefaller regeringen att omedelbart vidtaga ransonering.

DANMARK.

Danmark fritt från svinpest. Genom kungörelse av kommerskollegium har Danmark förklarats fritt från svinpest.

Svår scharlakansfeberepidemi i Köpenhamn. En våldsam scharlakansfeberepidemi hemsöker för närvarande den danska huvudstaden. Redan ha över 300 patienter inlagts på sjukhusen. Epidemien har ursprungligen uppstått genom förtäring av rå mjölk från smittokällan — ett större mejeri.

Ytterligare spritransonering i Danmark? Enligt förljudande ämna de danska spritfabrikanterna framställa om ytterligare ransonering av spirituosa. Hittills ha handlandena fått en sjättedel av den normala förbrukningen, och man trodde att lagren på detta sätt skulle räcka till den 1 april nästa år.

Åtgärder mot bostadsbristen i Danmark. Redan ha i Köpenhamn anmält sig över ett hundra familjer, som bli husvilla till den 1 oktober. Även i en del landsortsstäder har en omfattande bostadsbrist gjort sig märkbar. Med anledning härav har bostadskommissionen utsänt frågeformulär över hela landet för att få klarhet i hur många lediga lägenheter och särskilt nybyggnader man kan vänta till hösten. Så snart svaren föreligga komma de åtgärder att vidtagas som befinnas nödvändiga.

VÅR UPPGIFT.

Originaldikt av G. H. Silver.

Vardagslivets tunga, trötta
slentrian, som endast danar
dåsig liknöjdhet och dödlös
slummer, — säg vad är den värd?!
— Gamla lärors evigt nötta
lära ingalunda manar
arbetsslaven till att kämpa
för en bättre, frigjord värld!
— Slita, streta tills att sista
droppen av ditt blod är gjuten,
tills din styrka helt är bruten
och din levnadstro vill brista;
— tills att alla känslor domna
och din kärleks eld utbrunnit
i en söndersargad själ,
— är det allt vårt liv beskärde,
— är det allt, som blev oss givet?
Gavs då ej åt mänskolivet
någonting av *högre* värde?
— Skola icke vi fullkomna
vad i hjärtat har upprunnit,
odla uti ve och väl
varje ädelt frö, som ligger
djupt i själen och som tigger
att få växa ut och frodas,
— att från tvånget bliva fri —
att det skönas och det godas
tjänsteandar kunna bli!....

Var det månne livets tomma
mening att vi skulle vara
blott ett livlöst kugghjul uti
Mammons stora grottekvarn?
Att vi skulle barnsligt fromma
bliva arbetsslavar bara
— utan liv och män'skovärde,
— driva kring som uselt flarn?
Varför gavs oss då ett hjärta,
varför känslor, vilka glöda,
— ädla känslor, veka, spröda —
som förnimma varje smärta?....
Varför tändes i vår hjärna
då förståndets låga klara,
som kan skilja ont från rätt?
Varför brinna vredens lågor
i vårt harmsna sinne när den
stora ofärd hotar världen,
— bringar folken nöd och plågor!?
Varför önska vi att värna
och från krigets eld bevara
och beskydda landets ätt;
— varför eldas vi att strida
oförtrutet för att sprida
ädla läror över jorden
ibland alla världens folk,
— *om vår uppgift ej är vorden*
att bli mänsklighetens tolk!?....

Ah, jag hatar denna lära,
som förnekar arbetsslaven
varje rätt till livets sötma,
— varje rätt att *mänsklig* bli! —
Ej jag tror att han bör bära
livets bördor intill graven,
— att hans uppgift är att vara
blott ett dött maskineri!....
Varje gudaboren flamma,
som i själens inre glöder;
varje tanke hjärnan föder
äro ägnade att amma
varma känslor, vilka mana
oss till kamp för allt det sköna,
som i människan blev lagt!
Vi i hjärtats inre gömma
själsförmögenheter finna,
vilkas gnistor livsvarmt brinna,
— skola vi väl dem förglömma? —
Skola vi ej dessa dana
tills att de vårt liv bekröna
och oss ädel skörd ha bragt?
Om var män'ska endast lärde
att på livet sätta värde
och var gåva rätt behandla
skulle män'skan *män'ska* bli,
— skulle världen vi förvandla
till en värld så skön och fri!....

Det var män'skans egen blunder
understundom att ej ljusa
lyckoalver sväva framför
oss på livets törnestig....;
— att vi ej nå lyckans lunder,
varest hälsans vindar susa
och att världen syns så dyster,
och så mörk för dig och mig!....
Skön vi skulle världen finna
om de känslor, som därinne
ligga djupt uti vårt sinne
fingo glöda blott och brinna
och var män'ska själfullt mana
att var gåva *så* behandla,
att de komma till sin rätt!
Högre livsmål, högre värden
skänka oss om varmt vi strida
för att män'skokärlek sprida
ibland folken, tills av världen
vi ett solljust Eden dana
och vi män'skorna förvandla
till en ädel, nyväckt ätt!....
— Bröder, — *detta* mål blev givet
oss som uppgift här i livet,
— ej att viljelöst oss finna
som ett dött maskineri,
— *men en framtidsvärld att hinna*
full av Lyckans harmoni!....

ÖNSKAS

Stock- och Syllkontraktörer

Under september och oktober äro vi beredda att giva ut kontrakt för leverans till sjön av stockar och syllar på timmerland utmed Bull River och dess bifloder.

Ekiperingar kunna erhållas från Stores Department med allt material som behöves.

Behöver tillhäckligt med kontraktörer för att producera fyrtio miljoner fot av stockar och 500,000 yxsyllar inom det kommande året för att rädda det timmer, som brann i somras.

För fullständiga upplysningar, hänvänd eder till

E. HOME,
Resident Manager,
Tie & Timber Section, Bull River, B. C.

Svenska Sågar

3¼ f.t långa och 2 tum breda	55c.
4 ft. långa och 2 tum breda	$1.15
4 ft. långa och 3 tum breda	$1.60

SÅGBAGAR

3¼ ft. långa	$1.35
4 ft. långa	$1.65
4 ft. långa, ställbara,	$2.10

Swedish Importing and Grocery Co.
406 LOGAN AVE., WINNIPEG

Office: Steinman Block — Telefon St. John 2447

Dr. Basil O'Grady

F. D. INTERNATIONAL DENTAL PARLORS
541 Selkirk Ave.
WINNIPEG.

Jag har nyligen skaffat en svensk tandläkare från Chicago, som aflagt examen vid ett af de största universiteten i Förenta Staterna. Han skall taga hand om det skandinaviska departementet och kan använda alla de senaste och mest modärna metoderna, som användas af modärna tandläkare. Personer, som äro bosatta utanför Winnipeg, uppmärksammas särskildt. Skrif på edert eget språk.

Afgifterna mycket moderata för första klassens arbete.

A. L. MACINTYRE

381 och 383 Donald Street, Winnipeg.

Stenar, monument och kyrkogårdsstaket. Modärnt arbete och moderata priser.

Se mig, innan ni placerar eder order någon annanstans. Skriv på vilket språk som helst.

Provinsen Alberta

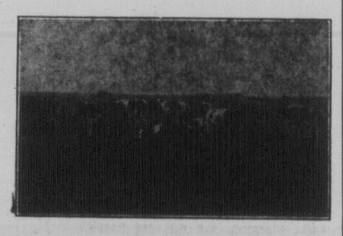

Hälsosamt klimat.
Bördig jord.
Billigt bränsle.
Stora skördar.

Miljoner acres fritt land

Alberta har många fördelar att erbjuda settlare.
Ny karta av 1917, utvisande hvar homesteads nu äro tillgängliga.
För fullständiga upplysningar adressera

CHARLES S. HOTCHKISS,
Chief Publicity Commissioner
DEPARTMENT OF AGRICULTURE,
EDMONTON, ... ALBERTA.

NÅGOT För INTET!

Något för intet — Ja, det låter underligt, och isynnerhet i dessa hårda tider. Men det är vad vi giva Svenska Canada-Tidningens prenumeranter. Svenska Canada-Tidningen, som är den enda egentliga svenska nyhetstidningen i Canada, har alltid det svenska folkets väl för ögonen, och då den vet att det alltid varit mer eller mindre svårt att få goda och pålitliga råd i rättssaker etc., har den gjort arrangemang med en av Winnipegs främsta och duktigaste advokater för råd till våra prenumeranter.

Det är oss en glädje och nöje att kunna meddela våra prenumeranter att

DESSA RÅD ICKE KOSTA PRENUMERANTERNA EN ENDA CENT,

utan givas absolut fritt till alla av våra prenumeranter, som icke stå i skuld till tidningen och som betalt sin prenumeration för året 1917. Detta är ett rimligt villkor, eller hur?

Om ni icke är prenumerant, så prenumerera på Svenska Canada-Tidningen idag. Sänd $1.00, som betalar för tidningen för ett år och under det året kan ni få svar på rättsliga saker och förhållanden, som ni är i tvivel om.

Se för övrigt vad redaktören har att säga om saken. Om ni är skyldig för tidningen, betala idag och bliv medlem av vår "Fria råd klubb".

Svenska Canada-Tidningen

Största svenska tidning i Canada.

325 LOGAN AVENUE WINNIPEG, MAN.

Prenumerationspriset är i Canada $1.00 per år.

JOHNSON

BAGGAGE TRANSFER
FLYTTNING UTFÖRES.
Phone Garry 244.
294 Park Street.
WINNIPEG. MAN.

California.

Konstbevattnadt land till salu.

Önskar Ni ett hem i Californias milda klimat i ett svenskt samhälle med lutherske kyrka. Nästan alla slags frukträd och drufvor växa. Alfalfa gifver fem och sex skördar om året. Klimatet är hälsosamt och vattnet godt. Två järnvägar—direkt förbindelse med San Francisco. För vidare upplysningar hänvände man sig till

Swedish Colonization Society, Escalon, California.